

Suurena perjantaina aamupalveluksessa
Antifoneista 1–14 ja Autuuden lauseiden jälkeen

Valamolaiset sävelmät
(korjattu versio 14.4.2019)

1. evankeliumiluvun jälkeen. 1. antifonista. 8. sävelmä

1) Maan ku-nin - kaat nou - se-vat, 2) ruh - ti-naat yh-des-sä neu - vot-te - le - vat

T) Her-raa ja Hä-nen voi - del-tu-an-sa vas - taan. Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja

Pyhälle Hengelle nyt, ai - na ja i - an - kaik - ki - ses - ti. A - men.

1) Neit-see-nä syn-ny-tit Si-nä, oi a - vi - on - tun - te - ma - ton, 2) ja neit-syy - te - si säilytit

Sinä, oi a - vi - o - ton Äi - ti, 3) Ju - ma - lan - syn - nyt - tä - jä Ma - ri - a; 1) ru - koi - le

Kris - tus - ta mei - dän Ju - ma - laam - me, T) et - tä Hän pe - las - tai - si mei - dät.

2. antfonista. 6. sävelmä

1) Juu - das meni ja sanoi vääryyttä tekeville kir-jan-op - pi-neil-le: 2) Mi-tä tah-dot-te

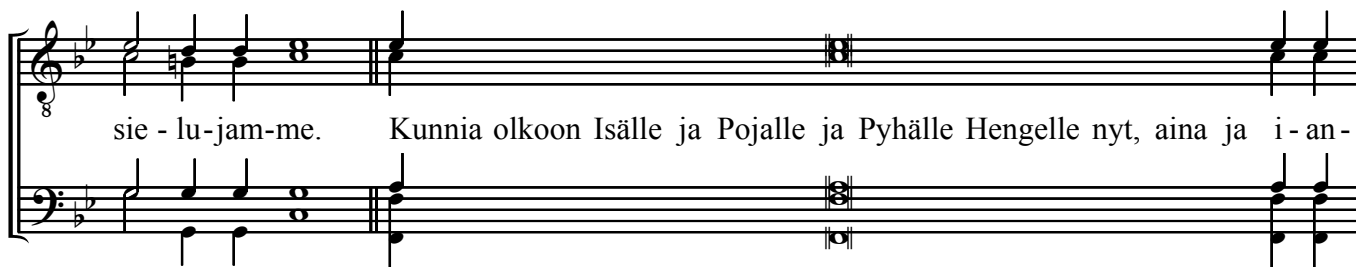
an-taa mi - nul - le, 3) niin mi - nä saa - tan Hä-net tei-dän kä - siin - ne?

1) Mut - ta liit - tou-tu-nei-den kes-ke-lä Si-nä it - se, 2) jo - ta vas-taan he o-va

liit-tou-tu-neet, 3) nä - ky-mät-tö-mäs-ti sei - soit. T) Sy-dän-ten-tun-ti-ja, ar-mah-da

sie - lu-jam-me. Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja i - an

kaik-ki-ses-ti. A - men. 1) Ä - lä kos-kaan lak-kaa, oi Neit - syt, 2) ru - koi - le-mas-ta

Hän - tä, 3) jon - ka Sinä olet sanoin se - lit - tä - mät - tö - mäs - ti syn - nyt - tä - nyt,

1) - sil-lä Hän ra-kas-taa ih - mi-si-ä, - 2) et-tä Hän pe-las-tai-si vaa-rois-ta kaik-ki ne,

T) jot-ka Si-nun tur - vii - si an - tau - tu - vat.

3. antifonista. 2. sävelmä

1) La - sa-ruk-sen he-rät-tä-mi-sen täh - den 2) heb - re - a-lais-ten lap-set huu-si-ivat

Si - nul-le, 3) oi ih - mi-si - ä ra-kas-ta-va Her - ra, 4) ho - si - an - na!

T) Mut-ta vääryyden valtaan joutunut Juudas ei tahtonut si-tä ym-mär-tää. Kunnia olkoon

Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja i - an-kaik-ki-ses-ti. A - men.

1) Ju - ma-lan Äi - ti, 2) pe - las - ta pal - ve - li - ja - si vaa - rois - ta,

3) sil-lä Si-nuun me kaikki Jumalan jäl-keen tur - vau-dum-me, T) oi ku-kis-tu-ma-ton

muu-ri ja puo-lus-ta-ja!

2. evankeliumiluvun jälkeen. 4. antifonista. 5. sävelmä

1) Tä-nään Juu-das luo-puu O-pet-ta-jas-ta 2) ja las-kee sie-luun-sa saa - ta - nan.

3) Hä-net so-kai-see ra-han-hi - mo 1) ja pi-mi-tet - ty-nä hän lankeaa pois va - los-ta;

2) sil-lä kuin-ka voi-si-kaan näh-dä se, 3) jo-ka on va-lon läh-teen kolmestakymmenestä

ho-pe-a-ra-has-ta myy - nyt? 1) Mut-ta mei-dät on va - lais-sut se, 2) jo-ka on maa-il-man

e-des-tä kär-si-nyt. 3) Huu-ta-kaam-me Hä-nel - le: 1) Si-nä o-let kär-si-nyt ih-mis-ten

e - des-tä 2) ja o-let sää - li-nyt hei - tä, T) kun-ni-a ol-koon Si - nul - le!

1. sävelmä

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja i - an-kaik - ki - ses - ti.

A - men. 1) Kaik-ki-al - la on y-lis-tet-ty Si - nu - a, 2) kos-ka o-let li-has-sa

syn-nyt-tä-nyt ko-ko luo-ma-kun-nan Luo - jan, 3) oi Ju-ma-lan-syn-nyt-tä-jä Ma - ri - a,

T) kaik-ki-en y-lis-tä-mä a - vi-on-tun - te - ma-ton.

5. antifonista. 6. sävelmä

1) O-pet-ta-jan o-pe-tus-lap - si so-pi hin-nas - ta 2) ja kol-mes-ta-kym-me-nes-tä ho-pe-a-

ra-has-ta myi Her - ran, 3) an-ta-en Hä-net ka-va-lal-la suu-del-mal-la sur-mat-ta-vak-si

T) pa-han-te-ki-jäin kä - siin. Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt,

aina ja i - an-kaik-ki-ses-ti. A - men. 1) Neit - syt, joka olet sanoin selittämättömästi

viimeisinä ai - koi - na siit - tä - nyt 2) ja syn - nyt - tä - nyt o - man Luo - ja - si,

T) pelasta ne, jot - ka Si - nu - a y - lis - tä - vät.

6. antifonista. 7. sävelmä

1) Tä - nään Juu - das val - voo 2) ka - val - taak - sen - sa Her - ran, 1) jo - ka on jo en - nen maailman

alkua määrätty maa - il - man Va - pah - ta - jak - si 2) ja jo - ka on vii - del - lä leivällä suuret jou - kot

ra - vin - nut. 1) Tä - nään pa - huu - den val - taa - ma hyl - kä - si O - pet - ta - jan - sa 2) ja o - pe - tus - lap - si

ka-val-si Her - ran. 1) Hän myi ho-pe-a-ra-hois-ta sen, T) jo-ka on ih-mi-set man -

nal-la ra - vin - nut. Kun-ni-a olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja

i-an-kaik-ki-ses-ti. A - men. 1) I-loit-se Ju-ma-lan-syn-nyt-tä-jä! 2) Si-nä o-let

hel - maa-si si-joit-ta-nut sen, 1) jo-ta ei-vät tai-vaat voi it-seen-sä si - joit-taa.

2) I-loit-se Neit-syt, pro-feet-tain ju-lis-ta-ma! 1) Si-nun kaut-ta-si on meille Immanuel

va-los-saan il-mes-ty-nyt! T) I-loit-se Kris-tus-Ju-ma-lan Äi - ti!

3. evankeliumiluvun jälkeen. 7. antifonista. 8. sävelmä

1) Kär - si - es - sä - si jumalattomain käsissä Sinä huu - sit, oi Her - ra:

2) Vaik-ka te lyöt-te-kin Pai-me-nen 3) ja ha-joi-tat-te kak-si-tois-ta lam-mas-ta,

1) mi-nun o-pe-tus-lap-se-ni, 2) niin minä olisin voinut asettaa teitä vastaan enemmän kuin

kaksitoista le-gi-oo-naa en-ke-lei-tä. 3) Mut-ta mi-nä o-len pit-kä-mie-li-nen,

1) jot-ta toteutuisivat ne teille tuntemattomat ja sa-lai-set pää-tök-set, 2) jot-ka olen teille

profeettaini kaut-ta il-mais-sut. T) Her-ra, kun-ni-a ol-koon Si-nul-le!

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, ai-na ja i-an-kaik-ki-ses-ti.

A - - men. 1) Vei-sat-kaam-me kaik-ki py-häl-le Neit-seel-le:

2) Hän on pe-las-tuk-sen O - vi, 3) i-ha-na pa-ra-tii - si, i-an-kaik-ki-sen va-lon pil - vi.

T) Lau-su-kaam-me Hä - nel-le: I - loit - sel!

8. antifonista. 2. sävelmä

1) Sa-no-kaa te, vää-rin-te - ki-jät, 2) mi-tä o-let-te Va-pah-ta-jal-tam-me kuul - leet.

3) Ei-kö Hän o - le an-ta-nut la - ki - a 4) ja pro-feet-tain o - pe-tuk-si - a?

2) Kuin-ka o - let - te a - ja - tel - leet an - taa Pi - la - tuk-sen kä-siin Sa - nan,

3) jo-ka on Ju-ma-la Ju-ma-las-ta T) ja sie-lu-jem-me Lu-nas-ta-ja? Kunnia olkoon

Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja i - an-kaik-ki-ses-ti. A - men.

1) Kos - ka meil - lä itsellämme monien syntien tähden ei o - le roh - ke - ut - ta,

2) niin ru - koi - le Si - nä, oi Ju - ma - lan - syn - nyt - tä - jä Neit - syt, Si - nus - ta syn - ty - nyt - tä,

3) sil - lä Äi - din anomus voi paljon Herran suo - si - on saa - vut - ta - mi - sek - si.

4) Älä hylkää syntisen ru - ko - us - ta, Puh - tain, 2) sil - lä Hän, joka meidän puolestamme

tah - toi kär - si - ä, T) on laupias ja voi pe - las - ta - a mei - dät.

9. antifonista. 3. sävelmä

1) He mak - soi - vat kolmekymmentä ho - pe - a - ra - haa, 2) hin - nan sii - tä ar - vi - oi - dus - ta

mie - hes - tä, 1) jon - ka he olivat Israelin lasten puo - les - ta ar - vi - oi - neet.

2) Val - vo-kaa ja ru-koil-kaa, 1) ett - et-te jou-tui-si kiu-sa-uk-seen. 2) Hen - ki to-sin on al - tis,

1) mut - ta li-ha on heik - ko. T) Sen täh - den val - vo - kaa! Kunnia olkoon Isälle

ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja i-an-kaik-ki-ses-ti. A - men. 1) Me, jot-ka

o-lem-me pa-ka-nois-ta tul - leet, 2) vei-saam-me Si-nul-le, puh-das Ju-ma-lan-syn -

nyt-tä - jä, 1) sil - lä Sinä olet synnyttänyt Kristuksen, mei-dän Ju-ma-lam - me,

T) joka on ihmiset Sinun kauttasi ki-ro-uk-ses-ta va - pa - ut - ta - nut.

10. antifonista. 6. sävelmä

1) Hän, jo-ka pu-keu-tuu val - ke - u-teen i-kään-kuin jo-hon-kin vaat - tee - seen,

2) sei - soi a - las - to - ma - na tuo - mi - o - is - tui - men e - des - sä

3) ja kär - si lyöntejä poskelleen niiltä käsiltä, jotka Hän o - li luo - nut.

1) Ju - ma - la - ton kan - sa nau - lit - si ris - tiin kun - ni - an Her - ran. 2) Sil - loin temp - pe - lin e - si -

rip - pu re - pe - si kah - ti - a, 3) ja au - rin - ko pi - me - ni 1) voi - mat - ta kat - sel - la, kuin - ka

hä - väis - tiin Ju - ma - laa, 2) jon - ka e - des - sä ko - ko maa - il - ma va - pi - see.

T) Ku - mar - ta - kaam - me Hän - tä! Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt,

aina ja i - an - kaik - ki - ses - ti. A - men. 1) An - na maa - il - mal - le rau - ha, oi Her - ra,

2) Si-nä, jo-ka o-let pal-ve-li-jain edestä tahtonut Neitseestä li-hak-si tul-la,

3) et-tä me yk-sin mie-lin y-lis-täi-sim-me Si-nu-a, T) oi ih-mi-si-ä ra-kas-ta-va.

11. antifonista. 6. sävelmä

1) Niis-tä hyvyyksistä, joita olet tehnyt Heb-re-an kan-sal-le, 2) he tuo-mit-si-vat Si-nut

ris-tiin nau-lit-ta-vak-si 3) ja an-toi-vat Si-nul-le juo-da e-tik-kaa ja sap-pe-a.

1) Mut-ta an-naheil-le, Her-ra, 2) hei-dän te-ko-jen-sa mu-kaan, T) kos-ka he ei-vät

Si-nun a-len-tu-mis-ta-si ym-mär-tä-neet. Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle

nyt, aina ja i-an-kaik-ki-ses-ti. A-men. 1) Ju-ma-lan-syn-nyt-tä-jä Neit-syt,

2) Si-nä ai-no-a puh-das, ai-no-a siu-nat-tu, 3) me o-lem-me tun-nus-ta-neet Jumalaksi Hänet,

joka Sinusta li-hak-si tu-li. T) Sentähden me herkeämättä Si-nu-a vei-suil-la y-lis-täm-me.

12. antifonista. 8. sävelmä

1) Näin sa-noo Her-ra juu-ta-lai-sil-le: 2) Mi-nun kan-sa-ni, mi-tä o-len teh-nyt si-nul-le

3) tai mil - lä o-len mie-le-si pa-hoit-ta-nut? 1) So-ke-a-si o-len va-lis-ta-nut,

2) spi-taa - li-se-si o-len puh-dis-ta-nut, 3) vuo - teel-la potevan miehen olen jaloilleen

nos-ta-nut. 1) Mi-nun kan-sa-ni, mi-tä o-len si-nul-le teh - nyt? 2) Ja mitä olet Minulle

vas-ta-lah-jak-si an - ta - nut? 3) Man - nas-ta sap-pe-a, ve-des-tä e - tik - kaa;

1) sen sijaan, että olisit rakastanut Minua, naulitsit Mi-nut ris - tiin. 2) En voi e-nää tä-tä

kär-si - ä. 3) Mi-nä kut - sun pa-ka-na-kan-sa-ni, 1) ja he kun-ni-oit-ta-vat Mi-nu - a

2) I-sän ja Hen-gen kans-sa; T) ja Mi-nä lah-joi-tan heil-le i-an-kaik-ki-sen e - lä-män.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, ai-na ja i - an - kaik-ki - ses-ti.

A - - men. 1) I - loit-se Si-nä, kun - ni - an Ku-nin-kaan port - ti,

2) jon-ka kaut-ta on meidän sielujemme pelastukseksi ainoastaan Kor-kein kul-ke - nut

T) ja jät - tä-nyt sen lu-ki-tuk-si jäl - leen.

5. evankeliumiluvun jälkeen. 13. antifonista. 6. sävelmä

1) Juu-ta-lais-ten jouk - ko 2) pyy-si Pilatusta ristiinnaulitsemaan Si-nut, oi Her - ra.

3) Löy-tä-mät-tä Si-nus-sa syytä he vapauttivat syyl-li-sen Ba-rab-baan, 1) mut-ta Si-nut,

van-hurs-kaan, he tuo-mit-si-vat. 2) Sen-pä vuok-si he saivatkin perinnökseen kauhean

mur-ha-te-on syn - nin. 3) Mut-ta an - na heille, Herra, heidän an-si-on-sa mu - kaan,

T) sil-lä he o-vat vää-rin Si-nu-a vas-taan me-ne-tel-leet. Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja

Pyhälle Hengelle nyt, aina ja i-an-kaik-ki-ses-ti. A - men. 1) Ju-ma-lan Äi - ti,

2) Si-nä o-let Sa-nan kaut-ta sanoin selittämättömällä tavalla synnyttänyt o-man Luo-ja-si.

3) Ru-koi-le har - taas-ti Hän-tä, T) et-tä Hän mei-dän sie-lum-me pe-las-tai - si.

14. antifonista. 8. sävelmä

1) Her-ra, Si-nä o-tit mat-ka-to-ve-rik-se-si ryö-vä-rin, 2) joka oli kätensä ve-reen tah-ran-nut.

3) Lu-e mei-dät-kin yh-teen hä-nen kans-san-sa, T) sillä Sinä olet hyvä ja ih - mi-si-ä

ra - kas-ta - va. Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, ai-na ja i - an -

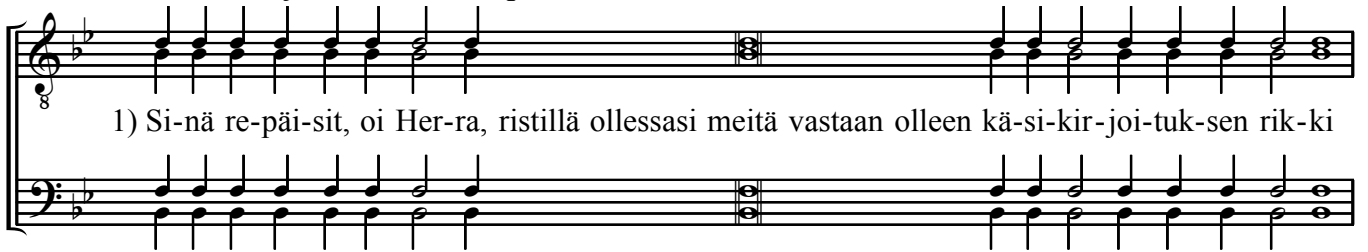
kaik-ki - ses-ti. A - men. 1) I-loit-se Si-nä, jo-ka o-let maa-il-man i-lon en-ke-lil-tä

vas-taan-ot - ta-nut; 2) i-loit-se Si-nä, jo-ka o-let Luo-ja-si ja Her-ran syn-nyt-tä-nyt;

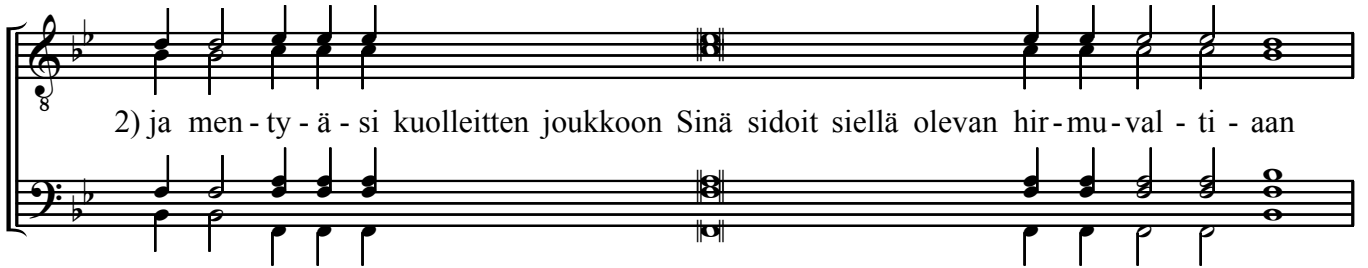
T) iloitse Sinä, joka olet tullut otolliseksi o-le-maan Ju-ma-lan Äi - ti - nä!

*15. antifoni
lauletaan
välittömästi,
eri nuotista.*

Autuuden lauseiden jälkeen nämä troparit, 4. sävelmä

1) Si-nä re-päi-sit, oi Her-ra, ristillä ollessasi meitä vastaan olleen kä-si-kir-joi-tuk-sen rik-ki

2) ja men-ty-ä-si kuolleitten joukkoon Sinä sidoit siellä olevan hir-mu-val-ti-aan

3a) ja pe-las-tit kaik-ki kuo-le-man kah-leis-ta y-lös-nou-se-mi-sel-la-si,

4) jol-la me olemme, oi ihmisiä rakastava Her-ra, va-lis-te-tut 3b) ja nyt huu-dam-me Si-nul-le:

T) Muista myös meitäkin, oi Vapahtaja, val-ta-kun-nas-sa-si! Kunnia olkoon Isälle ja

Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja i-an-kaik-ki-ses-ti. A - men. 1) Oi Kris-tus, Si-nä

y-len lau-pi-as Her-ra, 2) me e-si-ru-koi-li-jak-sem-me tuom-me e-tee-si Äi-ti-si,

3a) jo-ka on Si-nut li-has-sa sie-me-net-tö-mäs-ti syn-nyt-tä-nyt, 4) to-ti-sen Neit-seen, joka

synnyttyäänkin on säilyttänyt neit-seel-li-sen puh-ta-u-den, 3b) an-na syn-tim-me an-teek-si

ai-na, kun me huu-dam-me: T) Muista meitä, oi Vapahtaja, val-ta-kun - nas - sa - si!